

Tadeusz Pawluk

Doktorat ks. R. Kolibskiego

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawno-historyczny 27/1-2, 305-306

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

1. Doktorat ks. R. Kolibskiego

W dniu 15 listopada 1982 r. odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej ks. mgr Ryszarda Kolibskiego, absolwenta Wydziału Prawa Kanonicznego ATK, kapłana diecezji wrocławskiej. Ks. R. Kolibski przedłożył rozprawę pt. *Zaniedbanie obowiązków przez proboszcza jako przedmiot administracyjnego postępowania karnego*.

Przedmiotem pracy są karalne zaniedbania obowiązków proboszczowskich, za które przepisana jest w prawie kościelnym sankcja, wymierzana w drodze administracyjnej po myśli kanonów 2142—2194 Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1917 r. Celem pracy, poza uwypukleniem pozytywnych obowiązków proboszcza, jest zwrócenie uwagi na rolę parafii w posoborowym Kościele partykularnym oraz ukazanie miejsca proboszcza w tymże Kościele.

Rozważania nad podjętym tematem autor przeprowadził w pięciu rozdziałach. W rozdziale I, który jest tłem dla dalszych rozważań, został ukazany ogólny charakter obowiązków proboszczowskich, z uwzględnieniem historycznej strony zagadnienia. Rozdziały II—IV zawierają szczegółową analizę karalnych zaniedbań obowiązków proboszczowskich. Rozdział V jest poświęcony sankcjom kanonicznym za omówione zaniedbania proboszczowskie.

W świetle rozprawy ks. R. Kolibskiego jasno wyłania się pozytywny obraz rządcy parafii. Proboszcz to bliski współpracownik biskupa diecezjalnego; to właściwy pasterz (*pastor proprius*), któremu powierza się pieczę nad duszami w określonej części diecezji zwanej parafią. Ze względu na swój tytuł pasterza proboszcz uczestniczy w biskupiej władzy nauczania, uświęcania i rządzenia pasterskiego. Proboszcz to nie stereotypowy beneficjant, który otrzymał na własność parafię, lecz gorliwy duszpasterz przepojony duchem misyjnym, szafarz tajemnic Bożych.

Obowiązki proboszcza, o których w rozprawie wiele powiedziano, w jaśniejszym świetle pozwalają oglądać również obraz parafii. Parafia to nie tylko wierni, określony teren i kościół parafialny; to miejsce dynamicznego życia kościelnego kierowanego przez proboszcza. Parafia to wspólnota wiernych, w której pod przewodnictwem kapłana zastępującego biskupa jest głoszona Ewangelia Chrystusowa, sprawowana tajemnica Wieczery Pańskiej, rozdzielane są łaski potrzebne do zbawienia.

Kończąc swe rozważania doktorant stwierdza, że w czasach dzisiejszych jest rzeczą dziwną procesowanie się proboszcza ze swoim biskupem w związku z zarzutem niedopełnienia obowiązków proboszcza.

szczowskich. Biskup diecezjalny powinien wysoko cenić swoich współpracowników i zabezpieczyć im nawet ich interes doczesny, jednakże tenże biskup nie może mieć utrudnionej troski o dobro duchowe wiernych na skutek gąszczy przepisów proceduralnych. Dlatego istnieje nadzieja, że nowy Kodeks Prawa Kanonicznego w nowy sposób, bardziej odpowiadający duchowym potrzebom wiernych, ureguluje sprawę zaniechań proboszczowskich i związaną z tym procedurę administracyjną. Podstaw do daleko idących reform w tej dziedzinie dostarczył Sobór Watykański II postanawiając, że proboszczom we własnych parafiach ma przysługiwać taka stałość na stanowisku, jakiej wymaga dobro dusz.

Promotorem rozprawy doktorskiej ks. R. Kolibskiego był ks. prof. dr hab. Tadeusz Pawluk. W charakterze recenzentów wystąpili: ks. doc. dr hab. Wojciech Góralski z KUL i ks. doc. dr hab. Ferdynand S. Pasternak z ATK.

Rada Wydziału Prawa Kanonicznego ATK, biorąc pod uwagę wyniki egzaminów doktorskich, naukowy walor rozprawy, opinie recenzentów oraz wynik obrony, nadała ks. R. Kolibskiemu stopień naukowy doktora nauk prawnych.

Ks. Tadeusz Pawluk

2. Kolokwium habilitacyjne ks. J. Laskowskiego

W dniu 2 maja 1983 r. na posiedzeniu Rady Wydziału Prawa Kanonicznego ATK odbyło się kolokwium habilitacyjne ks. dr. Jerzego Laskowskiego SJ. Ks. J. Laskowski, adiunkt w Katedrze Socjologii Prawa Kościelnego, przedłożył rozprawę habilitacyjną pt. *Uwarunkowania trwałości małżeństwa chrześcijańskiego. Studium socjologiczno-prawne*.

W rozprawie autor zwraca uwagę najpierw na społeczne i psychiczne uwarunkowania działania prawa (część I). Następnie zajmuje się, w oparciu o wielozmiennowe analizy, ustaleniem czynników integrujących i dezintegrujących więź młodych małżeństw współczesnych (część II). Przy pomocy uzyskanych wyników socjologicznych, uwzględniając naturę prawa kościelnego, analizuje treść dyrektyw zawartych w I i II Instrukcji Episkopatu Polski o przygotowaniu wiernych do sakramentu małżeństwa i życia w rodzinie, które stanowią ważną podstawę działalności duszpasterskiej Kościoła w Polsce. W ten sposób pragnie przyjąć z pomocą ustawodawcy przy opracowywaniu nowych norm, które mają zabezpieczać ważność małżeństwa i jego trwałość (część III).

Recenzentami rozprawy habilitacyjnej byli: ks. prof. dr hab. Władysław Piwowski (KUL), ks. prof. dr hab. Józef Rybczyk (KUL) i ks. prof. dr hab. Edward Szafrowski (ATK). W posiedzeniu Rady Wydziału wzięli udział także zaproszeni kanoniści z bratniego Wydziału